
ΘΕΜΑ : Ομιλία του προέδρου της ΔΗΜΑΡ, Φ. Κουβέλη στην έναρξη του 3^{ου} συνεδρίου του κόμματος.

ΕΜΠΑΡΓΚΟ : 19:30

Τον Ιούνιο του 2010 ιδρύσαμε τη Δημοκρατική Αριστερά.

Την ιδρύσαμε πολίτες από τον ευρύτερο χώρο της ανανεωτικής Αριστεράς, της οικολογίας και του σοσιαλιστικού χώρου.

Η δύναμη που μας κινητοποιούσε ήταν η πίστη μας σε μια νέα αρχή.

Ήταν μια πράξη υπεράσπισης του παρελθόντος και του μέλλοντος των ιδεών μας. Των ιδεών του δημοκρατικού σοσιαλισμού και του οικολογικού πολιτισμού, της ευρωπαϊκής ενοποίησης με προοδευτικό πρόσημο, της στρατηγικής των μεταρρυθμίσεων για τη δημοκρατική εμβάθυνση.

Ήταν ταυτόχρονα μια πράξη εκκίνησης για τη διατύπωση μιας διαφορετικής πρότασης εξόδου της χώρας από την κρίση.

Μιας πρότασης στηριγμένης σε πολιτικές δίκαιου επιμερισμού των βαρών, κοινωνικής αλληλεγγύης, υπεράσπισης της εργασίας, σύνδεσης της δημοσιονομικής πολιτικής με τη δίκαιη και οικολογική ανάπτυξη. Μιας πρότασης σε αντιπαράθεση με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές και τις πολιτικές που διαλύουν τα κοινωνικά δικαιώματα. Μακριά όμως και από τις λαϊκιστικές κορώνες, δεξιάς και αριστερής προέλευσης, που αρνούνταν αναγκαίες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Αναγκαίες και για την αποφυγή της χρεοκοπίας, αλλά και για την ανασυγκρότηση της χώρας, με άρση των στρεβλώσεων και των παθογενειών του μοντέλου ανάπτυξης.

Από την ίδρυσή μας έως σήμερα κάναμε πολλά. Για αυτήν την κοινή μας πορεία, συντρόφισσες και σύντροφοι, πρέπει να είμαστε υπερήφανοι.

Εξηγούμαι: Έχω πλήρη συναίσθηση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται σήμερα το κόμμα. Έχω συναίσθηση των υποκειμενικών αδυναμιών, των ανεπαρκειών και των λαθών. Όμως ξέρω ότι προσπαθήσαμε κόντρα στο ρεύμα. Ότι δώσαμε έναν άνισο αγώνα.

Ξέρω ότι οι επιλογές μας προέκυπταν με ευθύνη και ανιδιοτέλεια. Με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και των εργαζομένων.

Ξέρω και ξέρουμε ότι δεν χρωστάμε σε κανέναν.

Νιώθω υπερήφανος που εν μέσω της κρίσης, όταν άλλοι διακήρυτταν πως δεν υπήρχε εναλλακτική πολιτική, όταν πολλοί φλέρταραν με τον λαϊκισμό κάθε απόχρωσης, εμείς κάναμε λόγο για έναν άλλο δρόμο.

Δεν αποδεχθήκαμε το συντηρητισμό, αλλά και δεν υποκύψαμε στην ευκολία του προεκλογικού λαϊκισμού.

Τότε, το 2012, παρουσιάσαμε ένα νέο πολιτικό σχέδιο για τη έξοδο από την κρίση που αναγνώριζε το δεσμευτικό πλαίσιο της χώρας και ταυτόχρονα επιχειρούσε να το αλλάξει. Δεν ψηφίσαμε τα μνημόνια διότι βλέπαμε ότι ήταν μια συνταγή λανθασμένης και άδικης πολιτικής. Υποστηρίξαμε τη σταδιακή απαγκίστρωση από τους επαχθείς όρους παράλληλα με την προώθηση δημοκρατικών και εξυγιαντικών μεταρρυθμίσεων στο κράτος και την οικονομία.

Όταν οι περισσότεροι επένδυναν στην πώλωση και στις μετωπικές συγκρούσεις, ήμασταν εμείς το κόμμα της λογικής, που προέτασσε το συμφέρον της χώρας και της κοινωνίας και όχι τα κομματικά κέρδη.

Μετεκλογικά, όταν η χώρα κινδύνευε να βγει εκτός ευρωζώνης, ακυρώνοντας μία μεγάλη ιστορική κατάκτηση, ήμασταν και πάλι εκεί. Δεν μας συγκίνησε ξαφνικά η κυβερνητική εξουσία. Ήταν στάση εθνικής ευθύνης να μη συμβάλλουμε στην παράταση της αβεβαιότητας. Δεν μείναμε έξω από το πρόβλημα για να μην κινδυνεύσουμε. Αποφασίσαμε να εισέλθουμε σε μια κυβέρνηση συνεργασίας με δυνάμεις που μας χώριζαν μεγάλες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές. Στόχος μας ήταν η διασφάλιση της παραμονής στην ευρωζώνη, που δεν ήταν αυτονόητη και η προώθηση της επαναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου. Προτάξαμε τα μείζονα, τα συλλογικά και όχι τα ελάσσονα. Δεν προτάξαμε κομματικά συμφέροντα.

Συμμετέχοντας στην κυβέρνηση είχαμε αποφασιστική συμβολή στο να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ. Δώσαμε μάχες για αλλαγές στο πρόγραμμα προσαρμογής πετυχαίνοντας επιμέρους διορθώσεις. Ξεκινήσαμε διαρθρωτικές αλλαγές. Προετοιμάσαμε την ψήφιση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου. Προσπαθήσαμε να ενισχύσουμε τη διαπραγματευτική στάση της χώρας έναντι της τρόικας. Δώσαμε μάχη για ισοδύναμα μέτρα.

Όμως είναι αλήθεια ότι συνολικά δεν καταφέραμε να αποτρέψουμε τη χειροτέρευση των συνθηκών ζωής και τη λήψη άδικων μέτρων. Δεν καταφέραμε να λειτουργήσουμε ως επιταχυντής για την προώθηση δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων.

Υπήρξαν βεβαίως αντικειμενικοί περιορισμοί: Το ευρωπαϊκό περιβάλλον των συντηρητικών πολιτικών, η δημοσιονομική στενότητα και η δυνατότητα των δύο άλλων εταίρων να συγκροτούν κοινοβουλευτική πλειοψηφία χωρίς εμάς.

Είχαμε και σημαντικές υποκειμενικές αδυναμίες. Κάναμε και λάθη. Όμως δεν ενσωματωθήκαμε στον κυβερνητισμό και τις συντηρητικές πολιτικές.

Η αποχώρησή μας από την κυβέρνηση προέκυψε ακριβώς διότι τα πράγματα κινήθηκαν σε διαφορετική κατεύθυνση. Η κυβέρνηση συνεργασίας σταδιακά μετατράπηκε σε μονοκομματική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και υπήρξε σαφής συντηρητική στροφή η οποία συνοδεύτηκε με συστηματική απόρριψη των προτάσεων της ΔΗΜ.ΑΡ.

Η αποχώρησή μας από την κυβέρνηση έγινε πράγματι χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία. Όμως, ας θυμηθούμε ότι αυτή πραγματοποιήθηκε σε ένα απολύτως εχθρικό περιβάλλον και σε ατμόσφαιρα αφόρητων πιέσεων.

Μετά την αποχώρησή μας διατυπώσαμε την πρόταση του προοδευτικού «τρίτου πόλου» μεταξύ της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ.

Στόχος μας ήταν η μετατόπιση του άξονα των πολιτικών σε προοδευτική κατεύθυνση μέσα από την αλλαγή των συσχετισμών.

Μια πρόταση που είχε ανάγκη η χώρα καθώς στόχευε στην αλλαγή των πολιτικών, χωρίς την επαναφορά λαϊκίστικων και κρατικιστικών στερεοτύπων.

Αυτήν την πολιτική δεν καταφέραμε να την προωθήσουμε επαρκώς– είναι αλήθεια.

Υπήρξαν σημαντικές αντικειμενικές δυσκολίες.

Ζήσαμε όλοι μας την επίθεση που δέχτηκε το κόμμα μας. Η εικόνα που μεταδίδονταν δεν ήταν το τι έκανε και έλεγε το κόμμα μας. Ήταν η εικόνα μιας διαρκώς σφάλλουσας και σπαρασσόμενης από εσωτερικές έριδες ΔΗΜΑΡ.

Ας είμαστε όμως ειλικρινείς.

Είχαμε σημαντικές ελλείψεις. Είχαμε και αντιφάσεις.

Προτείναμε αλλαγή πολιτικών, αλλά δεν προβάλαμε με καθαρό και άμεσο τρόπο την ανάγκη αλλαγής κυβέρνησης.

Επαγγελθήκαμε έναν δρόμο διαφορετικό – πιάνοντας και πάλι το προεκλογικό νήμα των προτάσεών μας, αλλά δεν παρουσιάσαμε στην καθημερινή πολιτική ένα στιβαρό διακριτό στίγμα ως δύναμη δημοκρατικού μεταρρυθμισμού και σύγχρονων προοδευτικών αλλαγών.

Συγκροτήσαμε την Προοδευτική Συνεργασία με χρονική καθυστέρηση. Η συνεργασία αυτή αντιμετώπισθηκε ως συνεργασία με ορισμένα πολιτικά στελέχη και όχι ως

συνάντηση κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Δεν μπορέσαμε έτσι να δώσουμε την εικόνα μιας συμπαράταξης που ανταποκρίνεται στο αίτημα της ανανέωσης της πολιτικής.

Αποτέλεσμα ήταν να χάσουμε έναν προνομιακό χώρο για εμάς που κατευθύνθηκε σε νεοπαγείς πολιτικές επιλογές παρά τις όποιες ασάφειες αυτές είχαν.

Με την είσοδο και έξοδο από την κυβέρνηση και στη συνέχεια με την προσπάθεια συγκρότησης του προοδευτικού πόλου, επιλέξαμε έναν δρόμο δύσκολο, έναν δρόμο υψηλών απαιτήσεων.

Οδηγηθήκαμε μέσα σε συνθήκες άνισης πάλης στην εκλογική ήττα.

Όμως ας δούμε τη μεγάλη εικόνα.

Η Δημοκρατική Αριστερά ήταν ένα κόμμα χρήσιμο για την ελληνική κοινωνία; Προσέφερε στα τέσσερα αυτά χρόνια από την ίδρυσή της;

Πιστεύω πως ναι, σίγουρα ναι.

Είμαστε η πολιτική δύναμη εκείνη που εισήγαγε χρήσιμες ιδέες και πρακτικές στην ελληνική κοινωνία.

Αναδείξαμε το διττό χαρακτήρα της κρίσης ως ελληνικής και ταυτόχρονα ευρωπαϊκής. Και κατ' επέκταση την ανάγκη αφενός να διεκδικήσουμε μια άλλη πολιτική από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφετέρου να προχωρήσουμε σε αλλαγές στη χώρα μας που θα αντιμετώπιζαν τις στρεβλώσεις του μοντέλου ανάπτυξης.

Είμαστε η πολιτική δύναμη που μίλησε έγκαιρα και περιέγραψε τις απαραίτητες αλλαγές για τη χώρα. Αλλαγές σε δύο επίπεδα. Από την μία αυτονόητοι εκσυγχρονισμοί, απαραίτητοι για ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος του 21ου αιώνα. Από την άλλη μεταρρυθμίσεις με πολιτικό περιεχόμενο.

Είμαστε η πολιτική δύναμη που ανέδειξε και πάλεψε την προώθηση προοδευτικής πολιτικής εντός της κρίσης.

Με τη διεκδίκηση της αλλαγής του προγράμματος προσαρμογής ώστε να συνδεθεί με την ανάπτυξη και την κοινωνική προστασία.

Με τη διεκδίκηση μιας νέας σχέσης με τους εταίρους που να στηρίζεται στην αυτονομία της ελληνικής κυβέρνησης να καθορίζει την πολιτική της, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που έχουν συμφωνηθεί.

Με την ανάδειξη των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη η χώρα για την καταπολέμηση της διαπλοκής και των πελατειακών σχέσεων και την ορθολογική διαχείριση των πόρων.

-Αναδείξαμε την προσήλωσή μας στις δημοκρατικές μεθόδους των αλλαγών με εφαρμογή των κανόνων του κράτους δικαίου, χωρίς αυταρχισμό.

Είμαστε η πολιτική δύναμη των πολιτικών συναινέσεων, των ευρύτατων συμπαρατάξεων, διότι γνωρίζουμε πως η χώρα για να βγει από την κρίση χρειάζεται να εργαστούν προς αυτήν την κατεύθυνση ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις.

Προσπαθήσαμε, άλλες φορές επιτυχώς και άλλες ανεπιτυχώς, να αλλάξουμε το παράδειγμα.

Και κάτι ακόμη: είμαστε ένα κόμμα που με συνέπεια όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης βρισκόμαστε σταθερά και αταλάντευτα απέναντι στο νεοναζιστικό μόρφωμα. Σταθερά, τόσο σε θεσμικό επίπεδο όσο όμως και στο κοινωνικό επίπεδο, στις αιτίες δηλαδή που δημιουργούν και τροφοδοτούν αυτά τα φαινόμενα.

Επαναφέραμε στο δημόσιο λόγο την ανάγκη ανασυγκρότησης του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της πολιτικής οικολογίας, με προσδευτικό περιεχόμενο.

Σήμερα δεν φτάνει να αναλύσουμε τις αιτίες της ήττας. Θα το κάνουμε άλλωστε με αίσθημα ευθύνης μπροστά στη συλλογικότητά μας. Με τρόπο νηφάλιο και χωρίς προκατασκευασμένες ερμηνείες και ναρκισσιστικές επιβεβαιώσεις. Απαλλαγμένοι από προσωπικές δυσaréσκειες. Χωρίς μάχες χαρακωμάτων. Χωρίς πρόταξη προσωπικών στρατηγικών. Με τρόπο που θα προφυλάσσει τη Δημοκρατική Αριστερά.

Λάθη όπως σας είπα έγιναν και πάντα θα γίνονται. Κανείς δεν διεκδικεί το αλάθητο. Εδώ όμως βρισκόμαστε για χάρη της χώρας και της κοινωνίας.

Το κρίσιμο ζήτημα όμως είναι να τοποθετηθούμε για τη συνέχεια από εδώ και στο εξής.

Αν με αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα κλείνει οριστικά ο κύκλος της Δημοκρατικής Αριστεράς. Αν αυτή η ήττα είναι αναστρέψιμη.

Όσοι βρίσκονται σήμερα εδώ, αποδεικνύουν έμπρακτα τη θέλησή τους για τη συνέχεια της κοινής μας υπόθεση. Υπόθεση όχι κομματικού πατριωτισμού. Υπόθεση αξιών, υπόθεση πολιτικών.

Το συνέδριο αυτό είναι κομβικό.

Να δούμε τα λάθη, να εξετάσουμε τις αδυναμίες, τις υστερήσεις και να προτείνουμε αλλαγές – ναι.

Να αποφύγουμε όμως μια μονοσήμαντη και στείρα αναδίπλωση.

Να αξιοποιήσουμε τον πλούτο των ανθρώπων και των ιδεών ώστε να ξαναπιάσουμε το νήμα από εκεί που το αφήσαμε. Να αναμετρηθούμε με το βάρος της ιστορίας, το βάρος των ευθυνών, αλλά και τις προοπτικές.

Παρά τις δυσκολίες, παρά το άσχημο αποτέλεσμα των εκλογών, αξίζει να προσπαθήσουμε. Αξίζει να σχεδιάσουμε το μέλλον. Να κινήσουμε και πάλι το ενδιαφέρον των συμπολιτών μας, να στρέψουμε το ενδιαφέρον τους κι τις επιλογές τους προς εμάς.

Ο πυρήνας των ιδρυτικών μας ιδεών, που αποτυπώθηκε στις θεμελιώδεις αρχές: «δημοκρατικός σοσιαλισμός – αριστερός ευρωπαϊσμός – μεταρρυθμιστική στρατηγική –οικολογική εγρήγορση», είναι και παραμένει στοιχείο της ταυτότητάς μας.

Δηλώνουμε με την παρουσία και τη δράση μας μια δύναμη που παλεύει σταθερά ενάντια στις ανισότητες, μια δύναμη που βλέπει στον πυρήνα των προβλημάτων, καθώς όλο και μεγαλύτερο μερίδιο του πλούτου της κοινωνίας συγκεντρώνεται σε χέρια λίγων.

Και βεβαίως δηλώνουμε με την παρουσία μας ότι στην ατζέντα μας βρίσκεται και το ζήτημα των κλιματικών αλλαγών, της προστασίας του περιβάλλοντος και της αειφορίας – παράμετροι καθοριστικοί σε κάθε πολιτικό σχέδιο και αναπτυξιακό πρότυπο.

Η παρουσία της Δημοκρατικής Αριστεράς εκπροσωπεί αυθεντικά στην πολιτική ζωή της χώρας τον ευρωπαϊσμό. Σήμερα που η κυριαρχία των συντηρητικών πολιτικών ενισχύει τον ευρωσκεπτικισμό και απομακρύνει τους πολίτες από το ευρωπαϊκό όραμα, εμείς επιμένουμε αταλάντευτα στον ευρωπαϊκό δρόμο και συντασσόμαστε με την πολιτική της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης. Γιατί μόνο έτσι μπορεί να υπάρξει απάντηση στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι λαοί της Ευρώπης. Μέσα από την ενίσχυση της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τον κοινό τρόπο αντιμετώπισης των μεγάλων θεμάτων. Των θεμάτων του χρέους, της απασχόλησης, της αναθεμελίωσης του κράτους πρόνοιας, της μετανάστευσης, της φτώχειας, των εργασιακών σχέσεων, της προστασίας του περιβάλλοντος και της δημοκρατικής διαχείρισης της γνώσης.

Η Δημοκρατική Αριστερά είναι παρούσα σήμερα, αναδεικνύοντας ένα διαφορετικό δρόμο για την έξοδο από την κρίση. Που παρεμβαίνει στη σχέση ενδογενών αιτιών και εξωγενών παραμέτρων οι οποίες οδήγησαν τη χώρα στο χείλος του γκρεμού. Διότι η ανάγνωση που επικεντρώνει μόνον στις αδυναμίες της ευρωζώνης και στην

κυριαρχία μιας νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης είναι στρεβλωτική της πραγματικότητας. Η πρότασή μας αναδεικνύει ένα διαφορετικό δρόμο δημοσιονομικής προσαρμογής. Που θα προστατεύει από τις περικοπές κρίσιμα κοινωνικά υποσυστήματα, θα επιμερίζει δικαιότερα τα βάρη και θα ρίχνει το βάρος στην υλοποίηση μεταρρυθμίσεων, αλλαγών και εκσυγχρονισμών στο κράτος και την οικονομία. Μεταρρυθμίσεων με εξυγιαντικό χαρακτήρα, που θα επενεργούν συνολικά θετικά στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση και θα ελαφρύνουν τα βάρη για τους πολλούς.

Αυτή άλλωστε ήταν και η κεντρική ιδέα του δικού μας προγραμματικού λόγου.

Αυτή η πολιτική που εμείς επιλέξαμε, αναδείξαμε και αγωνιστήκαμε για την υλοποίησή της, παραμένει επίκαιρη παρά το ότι δεν μπορέσαμε, μέσα σε πραγματικά δύσκολες συνθήκες να την προωθήσουμε με επάρκεια.

Δεν είναι τυχαίο ότι η επίδραση των προτάσεων της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι μεγαλύτερη από το κακό εκλογικό αποτέλεσμα των ευρωεκλογών.

Παρά τις επιμέρους διαφωνίες στο εσωτερικό του κόμματός μας, η κόκκινη κλωστή που συνέχει τη Δημοκρατική Αριστερά και συνδέει όλους εμάς – τα μέλη και τους φίλους του κόμματος- είναι αυτές οι αξίες, αυτές οι προγραμματικές προτάσεις, αυτά τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά, αυτή η πολιτική ταυτότητα.

Μπορεί ορισμένες φορές να μας ξεπέρασαν οι εξελίξεις, μπορεί να μην ανταποκριθήκαμε επαρκώς στις ανάγκες των καιρών, να δείξαμε υστέρηση και ολιγωρία. Πιστεύω όμως βαθιά πως η στρατηγική μας τοποθέτηση επί της ουσίας της πολιτικής ήταν και παραμένει σωστή.

Σήμερα καμία πολιτική δύναμη δεν μπορεί να κυβερνήσει μόνη της, χωρίς συμμαχίες, χωρίς ευρύτερες συναινέσεις και μείζονες συμφωνίες.

Ο καιρός της παντοδυναμίας ενός πρωθυπουργοκεντρικού συστήματος, μιας μονοκομματικής εξουσίας έχει παρέλθει. Ο καιρός όπου όλα αποφασίζονταν στο εσωτερικό της χώρας έχει παρέλθει. Πολυεπίπεδες διασυνδέσεις έχουν από χρόνια διαμορφώσει ένα πλέγμα αλληλεξαρτήσεων το οποίο δεν μπορεί αλλά και δεν πρέπει να αγνοηθεί.

Είναι επίκαιρη και επιτακτική η ανάγκη αλλαγής της πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση. Οι στόχοι είναι συγκεκριμένοι. Ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους και προοδευτική ανασυγκρότηση με μεγάλες δομικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς. Παρέμβαση στο χαρακτήρα των μεταρρυθμίσεων και την κοινωνική διάσταση της ανασυγκρότησης, σε μια πορεία βιώσιμης ανάπτυξης με μείωση των ανισοτήτων και εμβάθυνση της δημοκρατίας.

Τι είναι όμως σήμερα προοδευτικό; Ποιο θα ήταν ένα προοδευτικό πρόγραμμα διακυβέρνησης της χώρας στις βασικές του γραμμές;

Η προοδευτική πολιτική δεν μπορεί να παραβλέπει τις αντικειμενικές παραμέτρους, όπως για παράδειγμα τις υποχρεώσεις της χώρας έναντι πιστωτριών χωρών και την υπαρκτή δημοσιονομική στενότητα. Μπορεί όμως να αγωνίζεται για να αλλάξει τους όρους που σχετίζονται με το διεθνές πλαίσιο.

Μπορεί να προχωρήσει σε εσωτερικές αλλαγές πολιτικής στα πεδία του εκσυγχρονισμού, της αξιοποίησης των δημόσιων πόρων, της κατανομής των βαρών και της διάχυσης των ωφελειών, ώστε να εξαντληθούν τα περιθώρια σύγχρονων και ρεαλιστικών προοδευτικών λύσεων εντός των περιορισμών που κάθε φορά θα υφίστανται.

Προοδευτικό είναι να αναγνωρίζεις και να αγωνίζεσαι για την αντιμετώπιση μεγάλων θεμάτων της χώρας, με ευρύτερες συναινέσεις.

Προοδευτικό είναι να διεκδικείς μια νέα συμφωνία με τους εταίρους που θα μειώσει δραστικά το συνολικό ποσό του χρέους, μακριά όμως από αντιλήψεις μονομερών ενεργειών.

Προοδευτικό είναι να διεκδικείς ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα ουσιαστικό, που θα συμβάλλει στην αναπτυξιακή ώθηση της χώρας με παρεμβάσεις που θα δημιουργούν βιώσιμες δραστηριότητες, μακριά όμως από τη λογική της διανομής ευρωπαϊκών πόρων σε δράσεις χαμηλής αποτελεσματικότητας.

Προοδευτικό είναι να αναγνωρίζεις την ανάγκη για πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά να διεκδικείς τη συνδυαστική χρήση των μέτρων δημοσιονομικής, εισοδηματικής και νομισματικής πολιτικής με στόχο την ταχεία ανάκαμψη της οικονομίας.

Προοδευτικό δεν είναι να προτάσσεις κρατικιστικές λογικές με απλοϊκά σχήματα ενίσχυσης της ζήτησης.

Προοδευτικό δεν είναι να υιοθετείς όλα ανεξαιρέτως τα αιτήματα είτε αυτά είναι κοινωνικά δίκαια είτε συντεχνιακά.

Προοδευτικό δεν είναι να υπόσχεσαι σήμερα όσα αύριο θα αναιρέσεις. Από αυτές τις παθογένειες πρέπει κάποια στιγμή να ξεφύγουμε και η στιγμή είναι τώρα.

Η αλλαγή πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση προϋποθέτει αλλαγή κυβέρνησης. Το σημερινό κυβερνητικό σχήμα, δεν θέλει και δεν μπορεί να εφαρμόσει προοδευτική πολιτική.

Η Δημοκρατική Αριστερά σέβεται τους θεσμούς, αλλά η πολιτική σταθερότητα δεν ταυτίζεται με την συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Είναι η πολιτική αυτή που προκαλεί

την κοινωνική αποσταθεροποίηση, είναι η πολιτική αυτή που ωθεί τα πράγματα σε πολιτική αλλαγή. Η εξάντληση της τετραετίας από τη σημερινή κυβέρνηση δεν εγγυάται την αλλαγή των ασκούμενων πολιτικών.

Λέμε ναι στην αλλαγή κυβέρνησης για την αλλαγή πολιτικών σε προοδευτική κατεύθυνση, με σταθερή την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και ρεαλιστική προσέγγιση των δυνατοτήτων.

Η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας δεν μπορεί να κυριαρχηθεί από κομματικά παιχνίδια.

Τίποτα δεν κατισχύει των θεσμών και η εκλογή πρέπει να γίνει στον συνταγματικά προβλεπόμενο χρόνο. Ο επικαθορισμός των πολιτικών εξελίξεων από το θέμα της εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, όπως ήδη επιχειρείται, θα επιφέρει μια προεκλογική διεκυστίνδα που θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στη χώρα. Η χώρα έχει να αντιμετωπίσει σοβαρότατα ζητήματα μέχρι τον Ιανουάριο του 2015.

Διευκρινίζω όμως και τα εξής.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεν εμπλέκεται σε οποιαδήποτε διαδικασία συναλλαγής με την κυβέρνηση για την απόσπαση κομματικού οφέλους.

Δεν θα συμβάλλουμε στην παράταση αδιέξοδων πολιτικών, όπως αυτές που ακολουθούνται.

Και δεν μπορεί η κυβέρνηση στη διαδικασία της Προεδρικής εκλογής να περιμένει να υπάρξουν συναινέσεις και συμπτώσεις, όπως αυτές που απαιτεί το Σύνταγμα, τη στιγμή που οι πολιτικές της συνεχίζουν να διευρύνουν τα κοινωνικά ρήγματα.

Οι εκλογές δεν αποτελούν γεγονός που προκαλεί αστάθεια. Δεν είναι η πιθανότητα εκλογών που προκαλεί τριγμούς και αποσταθεροποίηση. Είναι το εντεινόμενο και διογκούμενο ρεύμα δυσφορίας των πολιτών που αποσταθεροποιεί την κυβέρνηση και φέρνει την πιθανότητα εκλογών εγγύτερα.

Η κυβέρνηση είχε την ευκαιρία να διαμορφώσει συνθήκες συναινέσεων και πλατιών πολιτικών και κοινωνικών συμμαχιών. Επέλεξε διαφορετικά.

Η καταψήφιση εκ μέρους μας οποιασδήποτε πρότασης καταθέσουν οι εταίροι της κυβέρνησης για την Προεδρική εκλογή, πρέπει να θεωρείται με αυτές τις παραμέτρους δεδομένη.

Σε ό,τι με αφορά προσωπικά από τις αρχές του χρόνου επαναλαμβάνω ότι είμαι Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς. Ενδιαφέρομαι για την ολική της επαναφορά στην πολιτική ζωή της χώρας. Ενδιαφέρομαι για την ανασυγκρότηση του χώρου του

δημοκρατικού σοσιαλισμού. Ενδιαφέρομαι για τη δημιουργία των προϋποθέσεων προοδευτικής διακυβέρνησης της χώρας

Όλα τα υπόλοιπα δεν με αφορούν. Δεν χρωστάω σε κανέναν τίποτε. Στην πορεία μου όλα αυτά τα χρόνια απέδειξα ότι μπορώ να λάβω αποφάσεις με πολιτικό κόστος. Αποφάσεις κόντρα στο ρεύμα. Αποφάσεις με βάση αξίες και αρχές και όχι αποφάσεις ιδιοτέλειας και προσωπικού συμφέροντος.

Η Δημοκρατική Αριστερά παρά το μικρό εκλογικό της μέγεθος μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη μετέπειτα πορεία.

Διατηρούμε ζωντανό το διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις που δυνητικά μπορούν να συμμετάσχουν σε αυτή τη νέα προοδευτική πλειοψηφία.

Στόχος μας δεν είναι απλά να φύγει αυτή η κυβέρνηση. Στόχος μας είναι να συμβάλλουμε σε μια νέα Ελλάδα, σε μια προοδευτική ανοιχτή και δίκαιη κοινωνία. Αυτός ο στόχος είναι μεγάλος και απαιτεί συγκλίσεις προοδευτικών δυνάμεων. Συγκλίσεις που προσθέτουν και δεν αφαιρούν. Που αθροίζονται μεν αλλά δεν ομογενοποιούνται. Που συμβάλλουν θετικά αλλά δεν αφομοιώνονται.

Έχει νόημα η συμμετοχή της Δημοκρατικής Αριστεράς σε μια τέτοια ευρύτερη συνεργασία, αν μεταφέρει μαζί της τις δικές αξίες, τις δικές της προτάσεις, τις δικές της αποσκευές από την πορεία όλων αυτών των χρόνων.

Ισότιμη συνεργασία και όχι απλή προσκόλληση στον κορμό του πρώτου κόμματος. Αυτό είναι το ωφέλιμο για τη χώρα. Ισότιμη συνεργασία που θα στηρίζεται σε αναλυτική προγραμματική συμφωνία, η εφαρμογή της οποίας θα ελέγχεται.

Η δική μας συμμετοχή σε μια πιθανή προοδευτική κυβέρνηση στοχεύει στην καθιέρωση μιας νέας αντίληψης για την πολιτική που να υπηρετεί το γενικό συμφέρον. Που να δημιουργεί σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες. Δεν αφορά σε κομματική και προσωπική επιβίωση ουδενός.

Η Δημοκρατική Αριστερά, σε πείσμα όσων εύχονται τη διάλυσή της ή προεξοφλούν τη διάχυσή της σε άλλους πολιτικούς φορείς, διατηρεί την πολιτική και οργανωτική της αυτοτέλεια.

Πριν από τις ευρωεκλογές συγκροτήσαμε την “Δημοκρατική Αριστερά - Προοδευτική Συνεργασία”, που δεν είχε το εύρος που επιθυμούσαμε και επιδιώκουμε. Ήταν το πρώτο βήμα και η προσπάθεια πρέπει να συνεχισθεί με ανοικτό πνεύμα και με τη συμμετοχή ευρύτερων δυνάμεων στη βάση των κοινών αρχών και του κοινού πολιτικού προγράμματος.

Στόχος μας παραμένει η συγκρότηση μιας πολιτικής συμπαράταξης των δυνάμεων του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της αριστερής σοσιαλδημοκρατίας και της πολιτικής

οικολογίας. Με τις δυνάμεις αυτές έχουμε περισσότερες κοινές θέσεις και λιγότερες διαφορές. Αξίζει να ενώσουμε δυνάμεις για να ενισχύσουμε την παρέμβασή μας στην πολιτική ζωή του τόπου.

Στη συμπαράταξη αυτή επιδιώκουμε να συμμετάσχουν κόμματα, κινήσεις, συλλογικότητες, πρόσωπα κύρους και ενεργοί πολίτες που αποδέχονται το προγραμματικό της πλαίσιο.

Μια τέτοια συνεργασία πολιτική πρέπει να ανανεώνει και να εμπλουτίζει τον προγραμματικό μας λόγο και τον τρόπο της πολιτικής μας έκφρασης.

Να εκφράζει, σε πολιτικές διαδικασίες και πρόσωπα, την ανανέωση της πολιτικής.

Να συγκροτείται με όρους ανοικτής και δημόσιας διαβούλευσης.

Να συνδέεται με όλες τις συλλογικότητες και κοινωνικούς φορείς που δραστηριοποιούνται σε θεματικά πεδία με προοδευτική ατζέντα.

Επειδή όμως καλόν είναι οι λέξεις να μην χάνουν το νόημά τους θεωρούμε λανθασμένη μια γενική συζήτηση για τη συγκρότηση του τρίτου πόλου, αποσυνδεδεμένη από την εναλλακτική προοδευτική διακυβέρνηση και από την υλοποίηση προοδευτικών πολιτικών.

Η προσπάθεια αυτή ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνει με συλλογικότητες και πρόσωπα που παραμένουν προσκολλημένα σε μια αντίληψη συνδιαχείρισης της κρίσης με τη ΝΔ. Αντίθετα, αυτό που απαιτείται είναι η συγκρότηση μιας ευρείας προοδευτικής πλειοψηφίας για την πραγματοποίηση της πολιτικής αλλαγής στη χώρα. Μιας πλειοψηφίας στη οποία μπορούν και πρέπει να πάρουν μέρος ο χώρος του δημοκρατικού σοσιαλισμού, οι δυνάμεις της αριστερής σοσιαλδημοκρατίας, της πολιτικής οικολογίας, η ριζοσπαστική αριστερά.

Οφείλουμε να δρομολογήσουμε την επανεκκίνηση της ΔΗΜΑΡ, υπερβαίνοντας αντιφάσεις, αντιμετωπίζοντας ελλείμματα, καταπολεμώντας τις παθογένειες της κομματικής συγκρότησής της και να στείλουμε το μήνυμα ότι το κόμμα μας είναι παρόν στην πολιτική ζωή της χώρας.

Δεν θα συμπεριφερθούμε ως πολιτική δύναμη που αναζητεί ένθεν κακείθεν άλλους πολιτικούς φορείς για να ακουμπήσει ή να προσχωρήσει, χάνοντας επί της ουσίας την πολιτική και οργανωτική της αυτονομία.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεν δημιουργήθηκε το 2010 για να εκχωρηθεί σε άλλες πολιτικές δυνάμεις το 2014. Οι λόγοι και οι αρχές της ίδρυσής της παραμένουν απολύτως επίκαιροι και σήμερα.

Βασικός άξονάς μας πρέπει να είναι η αποσαφήνιση της εναλλακτικής πρότασης εξουσίας, η δρομολόγηση μιας αποτελεσματικής πολιτικής συμμαχιών στη βάση προγραμματικών συγκλίσεων.

Για να συνεχίσουμε σε αυτό που θέλουμε να γίνουμε: Η σύγχρονη δημοκρατική, ευρωπαϊκή, μεταρρυθμιστική, οικολογική Αριστερά. Για να συμβάλλουμε σημαντικά μαζί με τους συμμάχους μας σε αυτό που έχει ανάγκη η χώρα: ένα πρόγραμμα προοδευτικής ανασυγκρότησης της χώρας για την προοδευτική διακυβέρνησή της.

Για να μπορέσει η Δημοκρατική Αριστερά να ανακάμψει με δυναμική παρουσία στο πολιτικό σκηνικό, είναι απαραίτητη η επαναθεμελίωση της κομματικής δομής και της λειτουργίας της.

-Η αποσαφήνιση της εικόνας του κόμματος.

-Η ισχυροποίηση των συλλογικών διαδικασιών. Δομές συμμετοχής στη λήψη των αποφάσεων και εμπέδωση ενός κόμματος με ικανό αριθμό στελεχών που εργάζονται για αυτό και το εκπροσωπούν.

Στη σημερινή συγκυρία χρειάζεται τόλμη και νηφαλιότητα.

Χρειάζονται συμπεριφορές που θα συμβάλλουν στη αναρρύθμιση και όχι στην απορρύθμιση των κομματικών λειτουργιών, που θα θέτουν σε προτεραιότητα την ολική επαναφορά της ΔΗΜΑΡ.

Αυτό είναι το χρέος μας.

Μια συντεταγμένη πορεία είναι το μείζον.

Πορεία αποφασισμένη δημοκρατικά και συλλογικά.

Προχωράμε.

Όλες και όλοι μαζί.